

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 121-ҳадис

* إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِرْ، ثُمَّ افْرُأْ مَا تَيْسَرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ ثُمَّ أَكْبِرْ حَتَّى تَطْمَئِنَ رَأْكَعًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْدِلَ قَائِمًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَ سَاجِدًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَ جَالِسًا، ثُمَّ افْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا. (رواه البخاري ومسلم)

Намозга икомат айтилса, такбир ўқиб (кулофинг юмшоғига қўлингни етказ). Кейин Қуръондан ёдлаганларингни хоҳлаганингча ўқи. Сўнгра руку қил ва ўша рукуингда хотиржам бўлгунингча эгил. Кейин рукуингдан бошингни кўтар, то тик туриб хотиржам бўлгунингча. Сўнгра сажда қил, то унда хотиржам бўлгунингча. Ундан бошингни кўтар, то хотиржам ўтиргунингча. Кейин (иккинчи) саждани бажар, то хотиржам бўлгунингча. Сўнгра бутун намозингни ана шундай бажар.

Бухорий ва Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

